

видѣлаз юначеството Філоново, зачѣдиласе. Тогава и той повелилаз и се възрожила и неговата войска, и направели като Філона. Биласе и войската Індійска много юнашки, но послѣ се побѣдила, и закачела да бѣга. Александръ ги гонилъ съ войската си, и колкото прстигалъ убивалъ ги, и много жики ѹловилъ. На том бой ѹбилисе отъ Поревата войска единъ мѣлїонъ, а отъ Александровата 3: хїлѣды и 8: стотини.

ПЛАЧЪ ПОРОВЪ.

Поро се обжрналъ да бѣга, и като бѣгалъ дѣмалъ: О азъ окаянный великите и високите Господари паднаха, а везсилните се ѹсилеха, опасаха силата Персїдска, и изкиха сичката ми войска! Алфеа рѣка не ги ѹдържа, и какво дрѣго да ги ѹдържи. Александръ отишѣлаз на прибежището Порово, и пратилъ войската си, и изсѣкли мѣстото Індійско: А царь Поро отишѣлаз въ крѣпостъта Іліополска, и писалъ на сичките царѣта, които были около сѣверныте мѣста, и писмата мѣ дѣмали така.

ПОРО ПИСУВА НА СѢВЕРНЫТЕ ЦАРѢТА.

Возлюбленный ми царѣта Братїѣ: Да знаете, защо сичка вселеннаѣ оклада Александръ, и царя Дарїа ѹби. Трипѣти се вихмѣ, и сичката ми войска истребе. Алфеа рѣка премина съ войската си, и мѣстото ми сѣче и развала. Молеми ви са, стичете се на помощь, защо ако развали мене, вїе неможете мѣ сѣда на среца.